

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

P8_TA(2015)0459

Gatavošanās pasaules humānās palīdzības samitam — risināmie jautājumi un iespējas sniegt humāno palīdzību

Eiropas Parlamenta 2015. gada 16. decembra rezolūcija par gatavošanos pasaules humānās palīdzības samitam — risināmie jautājumi un iespējas sniegt humāno palīdzību (2015/2051(INI))

(2017/C 399/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 1991. gada 19. decembra rezolūciju Nr. 46/182 par ANO ārkārtas humānās palīdzības koordinācijas pastiprināšanu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā ANO Starpaģentūru pastāvīgās komitejas (IASC) pārveides programmu ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 12. jūlijā pieņemtos Globālās humānās palīdzības programmas partnerības principus ⁽³⁾,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2010. gada 9. jūlija rezolūciju Nr. 64/290 par tiesībām uz izglītību ārkārtas situācijās ⁽⁴⁾ un attiecīgās vadlīnijas, tostarp tās, kuras sagatavoja UNICEF un UNESCO,
- ņemot vērā ANO IASC vadlīnijas par integrētiem ar dzimumu saistītas vardarbības novēršanas pasākumiem humānās palīdzības darbībā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Sendai Katastrofu riska mazināšanas pamatprogrammu 2015.–2030. gadam, ko pieņēma trešajā Apvienoto Nāciju Organizācijas Pasaules konferencē par katastrofu riska mazināšanu, kura norisinājās 2015. gada 14.–18. martā Sendai (Japānā) ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2015. gada 27. jūlija rezolūciju Nr. 69/313, kurā noteikts Adisabebas rīcības plāns saistībā ar trešo Starptautisko konferenci par attīstības finansēšanu ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā diskusijas, gatavojoties 32. starptautiskajai Sarkanā Krusta un Sarkanā Pusmēness kustības konferencei, kas 2015. gada 8.–10. decembrī notiks Ženēvā,
- ņemot vērā Globālās humānās palīdzības ziņojumu par 2015. gadu ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Globālās humānās palīdzības pārskatu par 2015. gadu ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā labas humānās palīdzības principus (GHD) ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā ANO Augsta līmeņa darba grupu humanitārās jomas finansēšanas jautājumos,

⁽¹⁾ <http://www.un.org/documents/ga/res/46/a46r182.htm>

⁽²⁾ <https://interagencystandingcommittee.org/iasc-transformative-agenda>

⁽³⁾ https://docs.unocha.org/sites/dms/ROWCA/Coordination/Principles_of_Partnership_GHP_July2007.pdf

⁽⁴⁾ http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/64/290

⁽⁵⁾ <https://interagencystandingcommittee.org/files/guidelines-integrating-gender-based-violence-interventions-humanitarian-action>

⁽⁶⁾ http://www.preventionweb.net/files/43291_sendaiframeworkfordrren.pdf

⁽⁷⁾ http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/69/313

⁽⁸⁾ http://www.globalhumanitarianassistance.org/wp-content/uploads/2015/06/GHA-Report-2015_-Interactive_Online.pdf

⁽⁹⁾ https://www.humanitarianresponse.info/en/system/files/documents/files/gho-status_report-final-web.pdf

⁽¹⁰⁾ <http://www.ghdinitiative.org/ghd/gns/principles-good-practice-of-ghd/principles-good-practice-ghd.html>

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- ņemot vērā Padomes 1996. gada 20. jūnija Regulu (EK) Nr. 1257/96 par humāno palīdzību ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2007. gada Eiropas konsensu par humāno palīdzību (turpmāk “Eiropas konsens”) — kopīgu deklarāciju, kuru parakstīja Komisija, Padome, Eiropas Parlaments un dalībvalstis ⁽²⁾, un tā rīcības plānu, kas jāatjauno,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 3. aprīļa Regulu (ES) Nr. 375/2014, ar ko izveido Eiropas Brīvprātīgo humānās palīdzības korpusu (iniciatīva “ES palīdzības brīvprātīgie”) ⁽³⁾ un Gada ziņojumu par iniciatīvas “ES palīdzības brīvprātīgie” īstenošanu 2014. gadā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Lēmumu Nr. 1313/2013/ES par Savienības civilās aizsardzības mehānismu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu “Dzimumu līdztiesība humānajā palīdzībā — dažādas vajadzības, pielāgota palīdzība” (SWD(2013)0290) ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Komisijas ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Gada ziņojums par Eiropas Savienības humānās palīdzības un civilās aizsardzības politiku un tās īstenošanu 2014. gadā” (COM(2015)0406) ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Komisijas Humānās palīdzības un civilās aizsardzības (ECHO) ĢD 2014. gada darbības pārskatu ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 22. jūnija secinājumus par vispārējiem principiem attiecībā uz skaidrā naudā sniegtu daudzfunkcionālu palīdzību, reaģējot uz humānajām vajadzībām ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā ANO 1989. gada 20. novembra Konvenciju par bērna tiesībām un tās 2000. gada 25. maija fakultatīvo protokolu par bērnu iesaistīšanu bruņotos konfliktos; ņemot vērā 2008. gadā atjauninātās ES pamatnostādnes par bērniem bruņotos konfliktos,
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 26. maija secinājumus “Jauna globāla partnerība nabadzības izskaušanai un ilgtspējīgai attīstībai pēc 2015. gada” ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 28. maija secinājumus par ES pieeju izturētspējai ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 5. jūnija secinājumus par Hjogo rīcības pamatplānu laikposmam pēc 2015. gada: izturētspējas veidošana, īstenojot riska pārvaldību ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 16. decembra secinājumus par pārmaiņu programmu laikposmam pēc 2015. gada ⁽¹³⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 9. septembra kopīgo paziņojumu “Bēgļu krīzes risināšana Eiropā: ES ārējās darbības nozīme” (JOIN(2015)0040) ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ OV L 163, 2.7.1996., 1. lpp.

⁽²⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/?uri=URISERV:ah0009>

⁽³⁾ OV L 122, 24.4.2014., 1. lpp.

⁽⁴⁾ <https://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/1/2015/LV/1-2015-335-LV-F1-1.PDF>

⁽⁵⁾ OV L 347, 20.12.2013., 924. lpp.

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/echo/sites/echo-site/files/Gender_SWD_2013.pdf

⁽⁷⁾ <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/1/2015/LV/1-2015-406-LV-F1-1.PDF>

⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/doc/echo_aar_2014.pdf

⁽⁹⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9420-2015-INIT/lv/pdf>

⁽¹⁰⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9241-2015-INIT/lv/pdf>

⁽¹¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/137319.pdf

⁽¹²⁾ http://www.preventionweb.net/files/37783_eccommunicationsdgs.pdf

⁽¹³⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/foraff/146311.pdf

⁽¹⁴⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=JOIN:2015:0040:FIN:LV:PDF>

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- ņemot vērā reģionālās, tematiskās un globālās apspriedes, gatavojoties pasaules humānās palīdzības samitam ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2015. gada 19. maija rezolūciju par attīstības finansēšanu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2014. gada 25. novembra rezolūciju par ES un globālo regulējumu attīstības jomā pēc 2015. gada ⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2015. gada 9. jūlija rezolūciju par situāciju Jemenā ⁽⁴⁾, 2015. gada 11. jūnija rezolūciju par stāvokli Nepālā pēc zemestrīces ⁽⁵⁾, 2015. gada 30. aprīļa rezolūciju par stāvokli Jarmukas bēgļu nometnē Sīrijā ⁽⁶⁾, 2015. gada 12. marta rezolūciju par Dienvidsudānu, tostarp nesējamiem bērnu nolaupīšanas gadījumiem ⁽⁷⁾, 2015. gada 12. februāra rezolūciju par humāno krīzi Irākā un Sīrijā, jo īpaši saistībā ar Islāma valsti (IS) ⁽⁸⁾, un 2015. gada 15. janvāra rezolūciju par stāvokli Lībijā ⁽⁹⁾,
 - ņemot vērā 2015. gada 10. septembra rezolūciju par migrāciju un bēgļiem Eiropā ⁽¹⁰⁾, un 2015. gada 29. aprīļa rezolūciju par pēdējā laikā notikušajām traģēdijām Vidusjūrā un ES migrācijas un patvēruma politikas nostādņām ⁽¹¹⁾,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 7. pantu, kurā atkārtoti ir apstiprināts, ka ES “nodrošina politikas un darbību saskaņotību, ņemot vērā visus tās mērķus”,
 - ņemot vērā LESD 208. pantu, kurā paredzēts, ka “politikā, kas var iespaidot jaunattīstības valstis, Savienība ievēro mērķus, kas noteikti sadarbībai attīstības jomā”,
 - ņemot vērā LESD 214. pantu par Savienības darbībām humānās palīdzības jomā,
 - ņemot vērā Komisijas 2015. gada 2. septembra paziņojumu “Pasaules humānās palīdzības samitu gaidot: globāla partnerība principiāliem un efektīviem humānās palīdzības pasākumiem” (COM(2015)0419) ⁽¹²⁾ un tam pievienoto dienestu darba dokumentu (SWD(2015)0166) ⁽¹³⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Attīstības komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A8-0332/2015),
- A. tā kā mūsu ļoti nestabilajā pasaulē palielinās dabas katastrofu un bada izpausmju daudzveidība, biežums un smagums, kā arī notiek nepieredzēti straujš konfliktu daudzuma un sarežģītības pieaugums;
- B. tā kā pieaugošās problēmas, piemēram, urbanizācija, iedzīvotāju skaita straujš pieaugums, demogrāfiskās pārmaiņas, dabas katastrofu izplatīšanās un pastiprināšanās, vides degradācija, pārtuksnešošanās, klimata pārmaiņas, daudzi ilglaicīgi un vienlaicīgi konflikti ar reģionālu ietekmi un resursu trūkums, kas papildina nabadzības, nevienlīdzības, migrācijas, pārvietošanas un nestabilitātes ietekmi, ievērojami palielina vajadzību pēc humānās palīdzības visā pasaulē;

⁽¹⁾ <https://www.worldhumanitariansummit.org/>

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0196.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0059.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0270.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0231.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0187.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0072.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0040.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0010.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0317.

⁽¹¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0176.

⁽¹²⁾ http://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/?uri=comnat:COM_2015_0419_FIN

⁽¹³⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1441187290883&uri=SWD:2015:166:FIN>

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- C. tā kā kopš 2004. gada ir vairāk nekā dubultojies to cilvēku skaits, kuriem ir nepieciešama palīdzība, 2015. gadā pārsniedzot 100 miljonus; tā kā humanitārās krīzes skar 250 miljonus cilvēku; tā kā piespiedu pārvietoto personu skaits ir sasniedzis augstāko līmeni kopš Otrā pasaules kara, proti, gandrīz 60 miljonus, tostarp gandrīz 40 miljoni personu ir pārvietoti savu valstu iekšienē; tā kā vairāk nekā puse no pasaules bēgļiem ir bērni;
- D. tā kā miljards cilvēku līdz 2050. gadam varētu tikt pārvietoti klimata pārmaiņu dēļ, turklāt vairāk nekā 40 % pasaules iedzīvotāju dzīvos teritorijās, kuras spēcīgi ietekmēs ūdens trūkums; tā kā dabas katastrofu izraisītie ekonomiskie zaudējumi, visticamāk, ievērojami palielināsies, bet pašlaik tie ik gadu sasniedz USD 300 miljardus;
- E. tā kā iepriekšējo astoņu gadu laikā augošās vajadzības un problēmas, noturīgu saistību trūkums un humānās palīdzības izmaksu palielināšanās ir veicinājuši to, ka pašreizējā humānās palīdzības sistēma ir sasniegusi savas robežas, piespiežot vairākas organizācijas īslaicīgi pārtraukt pārtikas palīdzības, mājokļu nodrošināšanas un citas dzīvības glābšanas humānās palīdzības operācijas;
- F. tā kā humānās palīdzības slimnīcas bieži vien kļūst par mērķi uzbrukumiem ar masu iznīcināšanas ieročiem; tā kā arvien biežāk tiek izteikti draudi un veikti uzbrukumi humānās palīdzības darbiniekiem; tā kā ļoti bieži tiek apdraudēta humānās palīdzības personāla un ievainoto cilvēku drošība; tā kā šie uzbrukumi ir starptautisko humanitāro tiesību pārkāpums un nopietns apdraudējums humānās palīdzības nākotnei;
- G. tā kā visu humānās palīdzības darbību pamatā ir jābūt humānās palīdzības principiem — cilvēcībai, neitralitātei, objektivitātei un neatkarībai — un starptautisko humanitāro tiesību un cilvēktiesību pamatnoteikumiem, kas paredzēti Ženēvas konvencijās un to papildprotokolos; tā kā pārvietoto personu aizsardzība ir jānodrošina bez nosacījumiem un tā kā priekšroka ir jādod neatkarīgai palīdzībai, t. i., palīdzībai, ko neietekmē politiski, ekonomiski vai drošības apsvērumi vai jebkāda veida diskriminācija;
- H. tā kā visām konfliktā iesaistītajām pusēm, ieskaitot valsts un nevalstiskus bruņotos dalībniekus, ir jāgarantē humānās palīdzības sniedzējiem nepieciešamā piekļuve, lai palīdzētu neaizsargātiem konfliktu skartiem civiliedzīvotājiem;
- I. tā kā sievietes un bērni ir ne tikai īpaši neaizsargāti, bet arī nesamērīgi pakļauti riskam katastrofu zonās gan ārkārtas situācijas laikā, gan seku novēršanas laikā, un viņi saskaras arī ar izmantošanu, marginalizāciju, infekcijām un seksuālu un ar dzimumu saistītu vardarbību, ko izmanto kā ieročus; tā kā sievietes un bērni saskaras ar paaugstinātu risku pārvietošanas un parasto aizsardzības un atbalsta struktūru sabrukšanas gadījumā; tā kā starptautiskajās humanitārajās tiesībās ir paredzēts, ka visa nepieciešamā medicīniskā aprūpe ir bez diskriminācijas jāsniedz kara laikā izvarotām meitenēm un sievietēm; tā kā Pasaules Veselības organizācija nedrošu abortu uzskata par vienu no trim galvenajiem māšu mirstības cēloņiem; tā kā mātes veselība, konsultācijas izvarošanā cietušām sievietēm un izglītības un mācību programmas pārvietotiem bērniem ir svarīgas problēmas bēgļu nometnēs;
- J. tā kā konsolidētajā ANO aicinājumā piešķirt humāno palīdzību tika sasniegta vēsturiski augsta summa, kas tuvojās EUR 19 miljardiem; tā kā, neraugoties uz rekordaugstām līdzekļu devēju iemaksām, tikai viena ceturtdaļa no globālajiem humānās palīdzības aicinājumiem saņēma finansējumu, un ES saskārās ar grūtībām finansēt globālos humānās palīdzības aicinājumus un ECHO ĢD atbalstītās operācijas; tā kā šie apstākļi pastiprina nepieciešamību pēc globāli koordinēta, savlaicīga, paredzama un elastīga finansējuma, kas pielāgots dažādiem kontekstiem un ko balsta jauna publiskā un privātā partnerība inovatīvai sagatavotībai un piegādes metodes; tā kā Eiropas Savienībai ir bijušas grūtības piešķirt finansējumu atbilstoši globālajiem aicinājumiem sniegt humāno palīdzību un grūtības finansēt ECHO ĢD operācijas; tā kā šajā kontekstā vēl jo svarīgāka ir atjaunotā apņemšanās sasniegt mērķi piešķirt palīdzību 0,7 % apmērā un savlaicīga tās sniegšana;
- K. tā kā lielākā daļa humanitāro krīžu ir cilvēku radītas; tā kā 80 % no ES starptautiskās humānās palīdzības tiek novirzīti cilvēku radītām krīzēm, kurām būtībā nepieciešami politiski, nevis tikai humanitāri risinājumi; tā kā nabadzība un neaizsargātība pret krīzēm ir nesaraucjami saistītas, uzsverot nepieciešamību pievērsties krīžu pamatcēloņiem, palielināt noturību, pastiprināt spēju pielāgoties dabas katastrofām un klimata pārmaiņām un risināt skarto iedzīvotāju ilgtermiņa vajadzības; tā kā humanitāro krīžu sekas, piemēram, migrācija un bēgļu problēmas, kļūst tikai lielākas, ja vien netiks novērsti pamatcēloņi un ja neradīsies labāka saikne starp humāno palīdzību un attīstības sadarbības palīdzību;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- L. tā kā humānā palīdzība un attīstība ir savstarpēji saistītas, jo īpaši ņemot vērā vajadzību stiprināt noturību pret katastrofām, samazinot riskus un aizsargājot pret satricinājumiem, kas ir būtisks veids, kā samazināt humanitārās vajadzības un novērst pārtraukumus veselības, higiēnas, izglītības, uztura un pat vienkāršas pajumtes nodrošināšanā;
- M. tā kā starptautiska, vietēja un reģionāla koordinācija, informācijas apmaiņa un kopīgu programmu izstrāde, datu apkopošana un novērtējumu izstrāde palīdzēs uzlabot lēmumu pieņemšanu, efektivitāti, produktivitāti un pārskatatbildību palīdzības sniegšanā;
- N. tā kā ir nepieciešams panākt lielāku uzticēšanos un turpmāku sadarbību starp privātā sektora dalībniekiem, NVO, vietējās varas iestādēm, starptautiskām organizācijām un valdībām; tā kā uzņēmumu resursi, zināšanas, piegādes ķēdes, pētniecības un izstrādes spējas, kā arī loģistika var palīdzēt nodrošināt efektīvāku sagatavotību un humāno palīdzību;
- O. tā kā ES humānās palīdzības finansējums 2015. gadā — EUR 909 miljoni — ir mazāk nekā 1 % no kopējā ES budžeta; tā kā uzlabot saikni starp ārkārtas palīdzību un ilgtermiņa palīdzību ir viens no veidiem, kā mazināt pašreizējo neatbilstību starp ārkārtas humanitārajām vajadzībām un pieejamajiem līdzekļiem;
- P. tā kā NVO un starptautiskās organizācijas, piemēram, Sarkanais Krusts un ANO aģentūras, pašlaik ir galvenie humānās palīdzības īstenotāji, kas nodrošina dzīvībai svarīgu palīdzību un aizsardzību apmēram 120 miljoniem cilvēku gadā;
- Q. tā kā profilaksei, iekšzemes reaģēšanai un iekšzemes spējām ir svarīga nozīme, lai apmierinātu vajadzības vislabākajā veidā un samazinātu nepieciešamību saņemt starptautisko palīdzību; tā kā 2015. gadā tikai 2 % no kopējā starptautiskās humānās palīdzības tiešā veidā sasniedza vietējās un valsts līmeņa NVO attiecīgajās valstīs, lai gan to reaģēšanas spējas, zināšanas par vajadzībām un spējas aizsniegt krīzes skartos cilvēkus parasti ir labākas nekā citiem dalībniekiem; tā kā pieaug pieprasījums nodrošināt pārskatatbildību krīžu skartajiem cilvēkiem un kopienām;
- R. tā kā humānās palīdzības pamatā ir jābūt vajadzībām, ko novērtē humānās palīdzības dalībnieki, un tā kā līdzekļu devējiem būtu jāatturas izmantot palīdzību kā krīzes pārvaldības instrumentu;
- S. tā kā humānās palīdzības pasākumiem un izmantotajiem līdzekļiem ir jāatbilst kopīgi izvērtētām vajadzībām un tie jāpielāgo atšķirīgām situācijām; tā kā būtiski darīt visu, lai nodrošinātu cilvēktiesību ievērošanu un jo īpaši sieviešu, bērnu, vecu cilvēku, personu ar invaliditāti, minoritāšu, pirmiedzīvotāju un citu neaizsargātu iedzīvotāju grupu īpašo vajadzību iekļaušanu humānās palīdzības pasākumos;
- T. tā kā globālie dalībnieki ir jā mudina iekļaut humānās palīdzības sniegšanu cilvēktiesību uzraudzības un ziņošanas mehānismos;
- U. tā kā pirmajā pasaules humānās palīdzības samitā (WHS), kam 2016. gada 23. un 24. maijā jānotiek Stambulā, ir jāpārveido humānās palīdzības struktūra, padarot to iekļaujošāku, efektīvāku, pārredzamāku un patiesi globālu, lai varētu reaģēt uz gaidāmo vajadzību palielināšanos saistībā ar pašreizējām un nākotnē paredzamām problēmām, piemēram, pārtikas nodrošinājumu, iedzīvotāju skaita pieaugumu, klimata pārmaiņām, nestabilitāti, palīdzības darbinieku drošību, piespiedu pārvietošanu un sociālekonomisko attīstību;
- V. tā kā WHS notiks pēc vairākām starpvaldību sarunām, kas aptver katastrofu riska samazināšanu, finansējumu attīstībai, ilgtspējīgas attīstības programmu laikposmam pēc 2015. gada un klimata pārmaiņām un kas turpmāko gadu laikā noteiks attīstības un humānās palīdzības specifiku, un tādēļ tā būs vienreizēja, būtiska un skaidra iespēja saskaņot mērķus, principus un rīcību, kā arī visai pasaulei saskaņoti risināt visneaizsargātāko iedzīvotāju vajadzību apmierināšanu un stiprināt izturētspēju;
- W. tā kā ES kā galvenajai līdzekļu devējai ir pienākums un nepieciešamās iespējas uzņemties vadību labāku un inovatīvāku ceļu meklēšanā, lai apmierinātu miljoniem konfliktu un katastrofu skarto cilvēku vajadzības un nodrošinātu viņiem drošus problēmu risinājumus ilgtermiņā;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- X. tā kā nesen ir krasi pieaugusi globāla un akūta pārtikas nepietiekamība un trešajā līmenī klasificēto valstu politiskās nestabilitātes negatīvā starptautiskā ietekme ir no jauna atgādinājusi, ka WHS ir jāpaātrina humanitārās sistēmas transformācija un labāk jākalpo cilvēkiem, kuriem ir nepieciešama palīdzība,

No globālām apspriedēm līdz globālai rīcībai

1. atzinīgi vērtē ANO ģenerāļsekretāra lēmumu sasaukt pirmo daudzpusējo pasaules humānās palīdzības samitu (WHS) un Turcijas vēlmi to uzņemt; aicina dalībvalstis atbalstīt WHS un sagatavot stingrus Padomes secinājumus ar konkrētām saistībām un prioritārām rīcības jomām, līdztekus panākot operatīvo efektivitāti, kopīgus kvalitātes standartus, labāku koordināciju un partnerību ar iespējamiem līdzekļu devējiem, pamatojoties uz politiski neitrālu palīdzību, kā arī vienotu izpratni par humanitārajiem principiem — cilvēcīgu, neitralitāti, objektivitāti un neatkarību — un ievērojot starptautiskajās humanitārajās tiesībās noteiktos pienākumus;

2. atzinīgi vērtē ANO iniciatīvu apkopot informāciju no visas pasaules, lai prognozētu dabas katastrofas un konfliktus un noskaidrotu, kā rīkoties, lai glābtu un aizsargātu cilvēkus no šādu krīžu ietekmes; atzinīgi vērtē arī astoņu reģionālo apspriežu organizēšanu, kas ietvēra arī tematiskās sanāksmes un globāla mēroga apspriešanos ar pārstāvjiem no valdībām, pilsoniskās sabiedrības, NVO, brīvprātīgo tīkliem, uzņēmumiem un reliģiskiem tīkliem, kā arī tiešsaistes apspriešanās iniciatīvu un izveidoto Humānās palīdzības finansēšanas augsta līmeņa ekspertu grupu, kurai viens no vadītājiem ir ES;

3. uzsver, ka mūsdienās milzīgo humanitāro problēmu risināšanai ir vajadzīga iekļaujošāka, daudzveidīgāka un patiesi globāla humānās palīdzības sniegšanas sistēma, kas tiks nostiprināta WHS un kas vienlaikus atzīst mūsdienu humanitāro krīžu novēršanas sistēmas atšķirības un visu dalībnieku savstarpēji papildinošos pienākumus; aicina ES atbalstīt "Globālo konsensu par humāno palīdzību", kurā apstiprināti humānās palīdzības principi un pienākumi un tiesības saskaņā ar starptautiskajām humanitārajām tiesībām, vienlaikus veicinot uz cilvēkiem orientētus un cilvēktiesībās balstītus aizsardzības pasākumus, kā arī panākot valdību atbildību par savu lomu un pienākumiem cilvēku aizsardzībā; pievērš uzmanību nelabvēlīgajai ietekmei, ko izraisa humānās palīdzības politizēšana, un atgādina, ka galveno humanitāro principu stiprināšanai un pastāvīgai apņēmībai tos ievērot ir izšķiroša nozīme, lai nodrošinātu tā dēvēto humanitāro telpu konfliktu un dabas katastrofu skartajās teritorijās;

4. uzsver, ka, lai WHS gala dokuments būtu saturīgs, ir jāiekļauj piecu gadu ceļvedis par to, kā attīstīt un operatīvi nodrošināt konkrētas politiskās saistības, par kurām tika pausta apņemšanās, tostarp starpvaldību uzraudzības un pārskatatbildības sistēmu, palīdzības organizāciju darbības novērtējumu un ietekmes novērtējumu, kas ietver ieinteresēto personu piedalīšanos;

5. aicina WHS sasaistīt attīstības programmu laikposmam pēc 2015. gada, Sendai Katastrofu riska mazināšanas pamatprogrammu un 2015. gada ANO klimata pārmaiņu konferenci (COP 21), lai uzlabotu saskaņotību starp politikas jomām un iestādēm, palielinot izturību pret katastrofām, un prasa attīstības dalībniekiem paredzēt aktīvāku lomu noturības palielināšanā; aicina līdzekļu devējas valdības izstrādāt valsts politiku ar kopīgiem mērķiem, prioritātēm un rādītājiem, kas saista šīs sistēmas;

6. aicina ES un tās dalībvalstis kā lielākās līdzekļu devējas un svarīgas operatīvās dalībnieces nodrošināt vadību, rādot aktīvu piemēru; uzsver, ka visu ES humānās palīdzības pasākumu pamatā jābūt solidaritātes, atbildības un pārskatatbildības principiem un tie jāveido tā, lai nodrošinātu neaizsargāto personu aizsardzību gan fiziski, gan psiholoģiski; prasa panākt globālu, visaptverošu un ilgtermiņa risinājumu cilvēkiem, kuri masveidā bēg no konfliktu reģioniem; norāda, ka no ES reaģēšanas spējas uz pašreizējo krīzi ir atkarīga Eiropas loma un uzticamība tai pasaules humānās palīdzības arēnā;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

7. aicina WHS īstenot sistemātisku, uz rezultātiem vērstu un iekļaujošu pieeju, izstrādājot specifiskus rādītājus un darba metodoloģiju, kas jāstiprina un kopīgi jāizmanto līdzekļu devējiem un īstenošanas aģentūrām, lai krīzes skartie cilvēki piedalītos visā humānās palīdzības darbību ciklā; aicina WHS strādāt pie institucionalizācijas, labākas uzraudzības un izvērtēšanas saistībā ar ANO sistēmu attiecībā uz pārskatatbildību pret skartajiem iedzīvotājiem;

8. uzsver, ka WHS ir arī iespēja visām ieinteresētajām personām pārdomāt būtisko vajadzību reformēt ANO par iekļaujošu, pārredzamu un efektīvu koordinācijas sistēmu ar iekļaujošāku un operatīvāku IASC, ar labāku sadarbību ar partneriem, lai uzlabotu papildināmību un pilnībā īstenotu pārveides programmu un lai stiprinātu daudzpusējo humānās palīdzības sistēmas arhitektūru visām krīzēm, izveidojot uzticamu sistēmu vajadzību novērtēšanai, kas veido pamatu kopīgajiem aicinājumiem (nodrošinot visaptverošu finansiālu reģistrēšanu), izmaksu salīdzinājumu starp aģentūrām un uzraudzības un novērtēšanas mehānismu;

9. uzstāj, ka bez vispusīgiem un būtiskiem līdzekļiem šāda globāla rīcība nebūs veiksmīga; uzsver, ka, lai risinātu gan jaunas, gan hroniskas katastrofas un problēmas, ir nepieciešams izvairīties no paralēlām sistēmām, paplašināt finansēšanas bāzi, nodrošināt ilgtermiņā prognozējamas investīcijas un atbilstību jaunajai ilgtspējīgas attīstības programmai, jo īpaši veicinot humānās palīdzības, attīstības un klimata pārmaiņu jomu dalībniekiem kopīgu riska un vajadzību novērtēšanu, plānošanu un finansēšanu; uzsver, ka ir vajadzīga lielāka savstarpējā papildināmība starp humāno palīdzību un attīstības palīdzību, lai uzlabotu efektivitāti un risinātu humānās palīdzības finansējuma trūkumu, un vienlaikus būtu jāpalielina attīstības palīdzības un humānās palīdzības finansējums; šajā sakarā atgādina par ilgtermiņa apņemšanos starptautiskajā līmenī sasniegt mērķi — 0,7 % no IKP;

10. mudina ES kā pasaules lielāko humānās palīdzības sniedzēju uzņemties vadību WHS, aicinot izveidot elastīgākas humānās palīdzības sniegšanas metodes, kā arī proaktīvus un saskaņotus pasākumus un efektīvus instrumentus krīžu novēršanai; mudina ES un citus līdzekļu devējus ievērot savas finanšu saistības un izstrādāt veidus, kā samazināt laiku, kas nepieciešams finansiālo saistību pārvēršanai rīcībā uz vietas; turklāt norāda, ka cilvēktiesību ievērošanas ziņojumi ir svarīgs agrīnas brīdināšanas mehānisms krīžu novēršanai, un mudina WHS ņemt to vērā, virzoties no reaģēšanas uz profilakses kultūru;

Konflikta skarto iedzīvotāju vajadzību apmierināšana

11. aicina ES humānās palīdzības pasākumos prioritāti piešķirt aizsardzībai, pasākumus balstot uz vajadzību novērtējuma, izveidojot atbilstības sistēmu un integrējot to programmu plānošanā; uzsver, ka jāparedz aizsardzības darbinieku lomas institucionalizācija un jāizstrādā stratēģiskas un integrētas pieejas, piešķirot pietiekamu finansējumu aizsardzības darbībām arī ārkārtas situāciju pirmajā posmā; mudina ES vairāk pievērsties uz cilvēktiesībām balstītai pieejai humānās palīdzības pasākumos, lai nodrošinātu cieņas, vajadzību un tiesību ievērošanu īpaši neaizsargāto iedzīvotāju grupām, jo īpaši sievietēm, jauniešiem, migrantiem, HIV inficētajiem, LGBTI personām un personām ar invaliditāti;

12. aicina ES veicināt WHS visaptverošu vienošanos par praktiskiem veidiem, kā pastiprināt starptautisko humanitāro tiesību, starptautisko cilvēktiesību un bēgļu tiesību ievērošanu un atbilstību, piemēram, izplatot starptautisko humanitāro tiesību noteikumus reģionālajām un valsts pārvaldes iestādēm, drošības spēkiem, vietējām pašvaldībām un kopienu vadītājiem un atbalstot Starptautiskās Krimināltiesas lomu, lai izbeigtu nesodāmību par starptautisko humanitāro tiesību un starptautisko cilvēktiesību pārkāpumiem;

13. uzsver nepieciešamību paplašināt Bēgļu konvenciju un Kampalas konvenciju, lai aizsargātu un atbalstītu pārvietotās personas visā pasaulē, kā arī tos, kurus ietekmē klimata pārmaiņas, kā arī aizsargātu viņus pret dažādiem vardarbības veidiem, piemēram, cilvēktirdzniecību, vardarbību dzimuma dēļ, vardarbību pilsētās un ekonomisko vardarbību, jo viņiem var būt pamatotas bailes no vajāšanas vai viņiem var draudēt nopietns kaitējums; uzsver, ka migrantiem jānodrošina tāds pats tiesību aizsardzības līmenis, kādu garantē visām parējām iedzīvotāju grupām krīzes laikā; aicina pievērst vērību īpaši neaizsargātām grupām, piemēram, migrantiem, bezvalstniekiem un bēgļiem, pret kurām debatēs par humanitāriem jautājumiem bieži vien pieļauta nevērīga attieksme; prasa izstrādāt jaunas paaudzes cilvēktiesību aizsardzības instrumentus, lai palīdzētu aizsargāt šīs iedzīvotāju grupas;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

14. uzsver vajadzību veikt būtiskas izmaiņas atbalstā, kas tiek piedāvāts bēgļiem un uzņemošajām valstīm un kopienām; atbalsta globālo apspriežu kopsavilkuma ziņojumu, kurā ir aicinājums, lai *WHS* izskata visaptverošu "bēgļu uzņemšanas vienošanos", kas atzīst uzņemošo valstu ieguldījumus, organizē ilgtermiņa, paredzamu un stabilu finanšu pasākumu paketes, lai tām palīdzētu, padara bēgļus pašpietiekamus, sniedzot piekļuvi iztikas iespējām, kā arī rada vienlīdzīgāku kārtību viņu pārmitināšanai trešās valstīs;

15. aicina ES un tās dalībvalstis līdz *WHS* kopīgi strādāt, lai panāktu kopīgu globālu izpratni par humānās palīdzības principiem un to īstenošanu, un kopīgi izstrādāt plašu, uz līdzdalību vērstu rīcības kodeksu pašreizējiem un jauniem līdzekļu devējiem, lai apmainītos ar paraugpraksi, veicinātu piekļuvi grūtībās nonākušajiem un stiprinātu esošās saistības ievērot labu līdzekļu devēju praksi, piemēram, saskaņā ar *GHD* principiem;

16. aicina ES atbalstīt pārredzamības un pārskatatbildības iekļaušanu *WHS* deklarācijas pamatprincipos, par pamatu programmas izstrādei un novērtēšanai izmantojot īpašus rādītājus un kategorijās sadalītus datus (t. i., par dzimumu un vecumu un atsevišķus rādītājus par bērniem) un veicinot starptautisku humānās palīdzības pārredzamības standartu iniciatīvu, kuras mērķis būtu globālas pārskatatbildības rezultātu sistēma, lai izmērītu progresu;

17. uzsver vajadzību nodrošināt pārtiku, ūdeni, patvērumu, sanitāriju un medicīnisko aprūpi kā katra cilvēka pamattiesības; pauž ārkārtīgi nopietnas bažas par epidēmiju izplatības risku, kas saistīts ar ārkārtīgi sliktiem sanitārajiem apstākļiem un ierobežotu piekļuvi drošam dzeramajam ūdenim, un par būtisku zāļu trūkumu humanitāro krīžu laikā; aicina ES uzņemties vadošo lomu, nodrošinot būtisku zāļu un droša dzeramā ūdens atbilstīgu pieejamību humanitārās krīzes situācijā;

18. aicina Savienību un visus starptautiskos dalībniekus uzlabot humāno palīdzības sniegšanas metodes bēgļu nometnēs, jo īpaši piegādājot mobilas laboratorijas, lai apkarotu infekcijas slimību epidēmijas, uzlabojot ārkārtas palīdzības izplatīšanas metodes (ņemot vērā visneaizsargātākās grupas) un uzlabojot higiēnas un ārkārtas sanitāro infrastruktūru;

19. uzsver nepieciešamību iekļaut bērnu aizsardzību kā neatņemamu humānās palīdzības daļu, lai novērstu un reaģētu uz ļaunprātīgu izmantošanu, nevēribu, ekspluatāciju un vardarbību pret bērniem; uzsver, ka, tā kā bērni ir galvenie pārmaiņu dzinējspēki, ir svarīgi humānās palīdzības ietvaros radīt bērniem labvēlīgu telpu;

20. uzsver centrālo lomu, kas konflikta un pēckonflikta situācijās ir sievietēm, ņemot vērā, ka viņas ir pirmās palīdzības sniedzējas krīzēs un palīdz turēties kopā savām ģimenēm un kopienām; aicina līdzekļu devējus un valdības humānās palīdzības plānošanā integrēt dzimumu līdztiesību un atbalstīt iespēju nodrošināšanu sievietēm un meitenēm;

21. uzsver, ka humānās palīdzības sniegšana atbilst starptautiskajām humanitārajām tiesībām un ka ES humānā palīdzība nevar būt atkarīga no citu līdzekļu devēju noteiktiem ierobežojumiem; pauž bažas un nosodījumu par to, ka izvarošana un cita veida seksuāla un ar dzimumu saistīta vardarbība pret sievietēm un meitenēm tiek izmantota kā kara ierocis ārkārtas humanitārajās situācijās; uzsver, ka ir jāpievērš uzmanība šai vardarbībai un tās fiziskajām un psiholoģiskajām sekām; prasa panākt globālu apņemšanos nodrošināt sievietēm un meitenēm aizsardzību no jebkādas ārkārtas situācijas vai krīzes sākuma, pievēršot uzmanību seksuālās un ar dzimumu saistītas vardarbības riskam, palielinot informētību, panākot šādas vardarbības veicēju saukšanu pie atbildības un nodrošinot, ka humanitārajās krīzēs sievietēm un meitenēm ir pieejami visa veida seksuālās un reproduktīvās veselības aprūpes pakalpojumi, tostarp droši aborti, un nepieļaujot šādu necilvēcīgu izturēšanos, bet ievērojot starptautiskās humanitārās tiesības un Ženēvas konvencijas un to papildprotokolus;

22. uzskata, ka visam humānās palīdzības sniegšanā iesaistītajam personālam, tostarp policijas vai militārajiem spēkiem, būtu jāsaņem pienācīga apmācība par dzimumu līdztiesību un ka jāievieš stingrs rīcības kodekss, lai novērstu to, ka šis personāls ļaunprātīgi izmanto savu stāvokli, un lai nodrošinātu dzimumu līdztiesību;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

23. aicina humānās palīdzības sniedzējus visos savos šīs jomas pasākumos iekļaut ar dzimumu saistītas vardarbības novēršanas un mazināšanas stratēģijas, palīdzot apzināt jaunus ES finanšu instrumentus, un šajā nolūkā aicina izvērtēt pārskatītās vadlīnijas par integrētiem ar dzimumu saistītas vardarbības novēršanas pasākumiem humānās palīdzības darbībā, kuras sagatavojusi Globālās aizsardzības grupa; uzskata arī, ka humānās palīdzības sniedzējiem (tostarp ES) būtu jāapspriežas ar meitenēm un zēniem (jo īpaši ar pusaudzēm) visos posmos, kad notiek sagatavošanās katastrofām un reaģēšana uz tām;

24. aicina attiecīgās humānās palīdzības organizācijas stiprināt savu koordināciju, lai identificētu un aizsargātu no seksuālas izmantošanas un vardarbības cietušās personas un potenciālos upurus;

25. atzīst nozīmi, kāda ir ES visaptverošai pieejai, koordinējot un saskaņojot tās plašo ārpolitikas instrumentu klāstu, lai ieguldītu noturīgos politiskos risinājumos; vērš uzmanību uz humānās palīdzības īpašo raksturu un uzsver to, cik svarīgi ir nošķirt humānās palīdzības pasākumus no ārvalstu, politiskajiem, drošības un pretterorisma apsvērumiem, pieņemot aizsardzības pasākumus; nosoda jebkādu ļaunprātīgu izmantošanu vai neievērošanu attiecībā uz humānās palīdzības principiem, jo šāda ļaunprātīga izmantošana ievērojami mazina atbalsta sniegšanu un humānās palīdzības darbinieku drošību; uzstāj, ka pretterorisma pasākumiem nevajadzētu ne traucēt, ne kavēt humānās palīdzības centienus, un aicina WHS risināt šo jautājumu atbilstošā veidā;

Humānās palīdzības efektivitāte

26. nosoda to, ka pastāvīgi tiek traucēti centieni sniegt humāno palīdzību, un jebkādas darbības, kas pārkāpj principu, kurš paredz sniegt palīdzību apdraudētām personām, un nrepatriēšanas principu, kas attiecas uz jebkuras puses pārvietotajām personām neatkarīgi no tā, vai tā ir ES dalībvalsts; aicina valdības pildīt savus primāros pienākumus aizsargāt un atbalstīt civiliedzīvotājus un ieviest tiesisko regulējumu un politiku, lai atvieglotu humānās palīdzības sniegšanu un atbalsta piegādi saskaņā ar starptautiskajām humanitārajām tiesībām; ierosina šajās sistēmās iekļaut humanitāros nodokļu atbrīvojumus, darījumu maksu samazināšanu naudas pārvedumu plūsmām un vienkāršotas muitas procedūras; aicina līdzekļu devējus, uzņēmēju valstu valdības un palīdzības īstenotājus ievērot humānās palīdzības un atbalsta sniegšanas noteikumus attiecībā uz visiem iespējamiem kanāliem un pildīt savus pienākumus nodrošināt, ka profesionāla, laicīga, koordinēta, atbilstoša un kvalitatīva palīdzība nonāk pie visiem iedzīvotājiem, kam tā nepieciešama, pat attālos apgabalos;

27. attiecībā uz humānās palīdzības sniedzēju aizsardzības uzlabošanu pauž dziļas bažas par atkārtotiem uzbrukumiem gan humānās palīdzības darbiniekiem, gan infrastruktūrai, tostarp slimnīcām; uzsver, ka ir jāturpina strādāt nolūkā uzlabot viņu drošību, aizsardzību un pārvietošanās brīvību saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem; atbalsta to, ka īpašas klauzulas par pastiprinātu pārskatatbildību saistībā ar humānās palīdzības darbinieku aizsardzību ir sistemātiski jāiekļauj visu valstu tiesību aktos un donoru rīcības plānos, kā arī atbalsta stingru sistemātisku uzraudzību un ziņošanu par uzbrukumiem visiem palīdzības sniedzējiem;

28. atbalsta Komisijas ierosinājumu par visaptverošu efektivitātes rezultātu tabulu;

29. uzsver nepieciešamību pēc pastāvīga dialoga par savstarpēji papildinošiem uzdevumiem un pilnvarām dažādiem humānās palīdzības sniedzējiem; uzskata, ka ir skaidri jānošķir civilie humānās palīdzības sniedzēji un militārie dalībnieki; uzskata, ka civilās humānās palīdzības sniegšanai ir jāpiešķir prioritāte; aicina WHS izpētīt jaunas sistēmas, lai uzlabotu koordināciju starp dalībniekiem, kas ir būtisks elements, lai efektīvāk, iedarbīgāk un atbilstošāk sniegtu humāno palīdzību; uzsver vajadzību labāk analizēt vietējās darbības spējas, uzlabot kopīgos vajadzību novērtējumus un nodrošināt humānās palīdzības darbību pārskatatbildību;

30. prasa pielikt nopietnas pūles, lai efektīvi nodrošinātu tiesības uz izglītību ilgstošās humanitārajās krīzēs, piešķirot nepieciešamos finanšu resursus un cilvēkresursus, jo izglītības trūkums apdraud bērnu nākotni un jebkuras sabiedrības turpmāko attīstību; uzsver, cik būtiska nozīme ir izglītības nepārtrauktībai, lai aizsargātu un veicinātu tādas kopīgas un vispārīgas vērtības kā cilvēka cieņa, vienlīdzība, demokrātija un cilvēktiesības;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

31. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos — ņemot vērā satraucoši lielo bērnu skaitu, kuriem ir liegta izglītība, un izglītības milzīgo potenciālu paaugstināt iedzīvotāju noturību — palielināt finansējumu izglītībai bērniem ārkārtas humanitārajās situācijās; aicina Padomi apstiprināt Komisijas priekšlikumu veltīt 4 % no ES humānās palīdzības budžeta šim nolūkam; uzskata, ka šī palielinājuma rezultātā nedrīkstētu mazāku uzmanību pievērst citām primārām vajadzībām;

32. pauž bažas par bērnu izglītību un izglītošanu bēgļu nometnēs un aicina ES un visus starptautiskos dalībniekus palielināt spējas nodrošināt izglītību bēgļu nometnēs;

33. atzīst, ka paredzamība, operatīvs elastīgums un daudzgažu ieguldījumi ir pamata priekšnoteikumi efektīvai un rezultatīvai palīdzības sniegšanai; aicina ES un tās dalībvalstis stiprināt *GHD* principus *WHS* deklarācijā;

34. uzsver, ka nepieciešama globāla rīcība, lai novērstu finansējuma nepietiekamību; prasa izveidot globālu fondu humānajai palīdzībai, kas ļautu iesaistīt un iekļaut ar Attīstības palīdzības komiteju (*DAC*) nesaistītus līdzekļu devējus un apvienotu visus pastāvošos starptautiskos finansēšanas mehānismus, iekšzemes resursus un kopējos fondus (*ANO* ārkārtas reaģēšanas fondus, *CERF* fondus, trasta fondus u. c.) un ko papildinātu valdību, privātā sektora un reģionālo organizāciju brīvprātīgas finansiālas iemaksas; ierosina izmantot maksājumus, lai varētu pilnībā īstenot humanitāros solījumus 3. līmeņa ārkārtas situācijās, atbalstīt sagatavošanos, nodrošināt sociālās aizsardzības noturības paketi ilgtermiņa bēgļiem vai stāties pretī neparedzētām ārkārtas situācijām, piemēram, arī Eholas vīrusa uzliesmojumam;

35. uzsver vajadzību starptautiskām finanšu iestādēm pilnībā iesaistīties un pārskatīt iespējas piešķirt aizdevumus ar atvieglotiem nosacījumiem, galvenokārt no jauna definējot savus koncesiju fonda atbilstības kritērijus, lai paredzētu elastīgāku iestāžu reakciju uz nestabilām situācijām un lai precīzāk atspoguļotu valsts iespējas piesaistīt iekšzemes resursus;

36. mudina valdības, līdzekļu devējus un attiecīgo vidi vienkāršot īstenošanas partneriem izvirzītās administratīvās prasības, racionalizējot procedūras un izpētot administratīvo, līgumslēgšanas un ziņošanas paraugpraksi, vienlaikus nodrošinot pārskatatbildību, un atbalstīt iniciatīvas, kuru mērķis ir sniegt pastāvīgu palīdzību spēju stiprināšanai un vietējos dalībniekus uzraudzībai, un stiprināt valstu koordinācijas struktūras;

37. uzsver, ka, lai labāk saglabātu un nodrošinātu dzīvību un cieņu pret skartajām iedzīvotāju grupām, vietējām *NVO* ir nepieciešama piekļuve tiešam finansējumam; mudina dalībvalstis un līdzekļu devējus ievērojami palielināt tiešo finansējumu vietējiem humānās palīdzības dalībniekiem, kuriem ir iespējas, zināšanas un spējas rīkoties šajā jomā, vienlaikus nodrošinot pārskatatbildību;

38. aicina *WHS* izveidot jauno vienošanos par iesaistīšanos nestabilās valstīs un ilgstošās krīzēs, izmantojot ilgtspējīgas programmas, īstenošanas plānus un paredzamu finansējumu attīstībai; uzsver, ka Adisabebas rīcības plānā ir norādīta nepieciešamība veikt investīcijas sociālās aizsardzības sistēmās un drošības tīklos, lai reaģēšanu nestabilās situācijās varētu izvērst ātrāk un efektīvāk;

Neaizsargātības mazināšana un riska pārvaldība

39. uzsver, ka humanitāro krīžu novēršanas sistēmu ir nepieciešams pielāgot vietējām, valsts un reģionālām prasībām un ka ir jāapmāca un jāiesaista regulāri ietekmētie iedzīvotāji, tostarp visu vecumu sievietes, bērni, cilvēki ar invaliditāti, minoritātes un pirmiedzīvotāji, atzīstot viņu lomu pārmaiņu veicināšanā un, ja iespējams, saņemot atsaucsmes, un apspriežoties ar šīm iedzīvotāju grupām humānās palīdzības darbību plānošanā un īstenošanā;

40. uzsver, ka starptautiskās sabiedrības atbildes reakcijai būtu jābalstās uz pašreizējām vietējām vai valsts līmeņa iniciatīvām un partnerībām, nevis uz paralēlu centienu īstenošanu; uzstāj, ka ļoti būtiski ir palielināt spējas vietējā un reģionālā līmenī humānās palīdzības sniegšanas jomā, kā arī, ja iespējams, nodrošināt iekļaujošus procesus, kas paredz vietējo iestāžu, pilsoniskās sabiedrības, privātā sektora pārstāvju un skarto iedzīvotāju dalību plānošanas procesā;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

41. uzsver vajadzību pēc jauna globāla savstarpējas papildināmības modeļa, uz kā balstīt humānās palīdzības un attīstības palīdzības sniedzēju sadarbību, lai varētu pakāpeniski veidot elastīgākas un pašpietiekamākas sabiedrības, un nepieciešamību sākt kopīgu analīzi un plānošanu; uzsver, ka šādā modelī būtu jāiekļauj, pirmkārt, iesaistīšanās stratēģijas, kas paredzētas attīstības dalībniekiem, ļaujot tiem veidot tiltus uz vietas, otrkārt, krīzes modifikatori attīstības programmās un, treškārt, humānās palīdzības izbeigšanas stratēģijas, nodrošinot elastīgāku pieeju, un vajadzētu ietvert arī pārskatbaidīgu un elastīgu daudzgadu finansējuma mehānismu reaģēšanai uz ilgstošām krīzēm; uzsver, ka ir svarīgi sadarboties ar vietējām NVO un pilsoniskās sabiedrības līderiem, lai veidotu pastāvīgas struktūras iespējamo konfliktu zonās;

42. aicina Komisiju nākt klajā ar iniciatīvu par to, kā sistemātiskākā veidā sasaitīt humāno palīdzību, attīstības sadarbību un noturību, ļaujot ES elastīgāk un efektīvāk reaģēt uz pieaugošajām vajadzībām un veicināt pārdomas par labāku saikni ar WHS; aicina ES izmantot izdevību pašreizējās daudzgadu finanšu shēmas termiņa vidusposma pārskatā vēl vairāk uzlabot humānās palīdzības un attīstības saikni;

43. uzsver, ka ir svarīgi mazināt katastrofu risku, lai veicinātu noturību šādās četrās prioritārās jomās: 1) izpratne par katastrofu riskiem; 2) riska pārvaldības stiprināšana, lai pārvaldītu katastrofu risku; 3) investīcijas katastrofu riska mazināšanā, atbalstot noturību, ārkārtas rīcības plānus un agrīnās brīdināšanas sistēmas; 4) sagatavotības katastrofām uzlabošana, lai spētu efektīvi reaģēt, kā arī "labāk atgūt zaudēto", īstenojot atveseļošanu, rehabilitāciju un atjaunošanu;

44. aicina dalībvalstis un citus līdzekļu devējus stiprināt un attīstīt valstu tiesiskos regulējumus attiecībā uz humānās palīdzības pasākumiem un katastrofu riska samazināšanu un pārvaldību, pamatojoties uz starptautiskajiem tiesību aktiem, noteikumiem un principiem katastrofu palīdzības jomā; uzsver, ka sagatavotība katastrofām, riska mazināšana un noturība būtu sistemātiski jāiekļauj reaģēšanas plānos, kuri jāiesniedz vietējām, reģionālām un valsts iestādēm, nozarēm un pilsoniskajai sabiedrībai un vienlaikus būtu jāatbalsta ar pietiekamu finansējumu un palielinātām inovācijām prognozēšanai un riska pārvaldības modelēšanai;

45. aicina WHS īpaši pievērsties jautājumam par klimata pārmaiņām un humāno palīdzību; uzskata, ka šeit būtu jāietver plānošana un noturības palielināšana saistībā ar klimata pārmaiņu ietekmi, tostarp klimata izraisītu iedzīvotāju pārvietošanu un migrāciju, visos attiecīgajos politikas veidošanas aspektos reģionālā un globālā līmenī; aicina ES un tās dalībvalstis šajā sakarā turpināt pieņemt drosmīgus politiskus lēmumus, lai cīnītos pret klimata pārmaiņām;

Pārveidošana, izmantojot inovācijas

46. uzsver, ka inovācijas avotiem ir jābūt dažādiem un jo īpaši jāizmanto sākotnējo humāno palīdzību saņēmušo iedzīvotāju, pilsoniskās sabiedrības un vietējo kopienu zināšanas; uzsver, cik svarīgi ir minimālie humanitārie standarti, lai veicinātu būtiskus sabiedriskos pakalpojumus, piemēram, saistībā ar izglītību, uzturu, veselību, pajumti, ūdeni un sanitāriju visos humānās palīdzības pasākumos; uzskata, ka publiskā un privātā sektora un starpnozaru partnerības var būt līdzeklis, lai papildinātu publiskā sektora reakciju uz pieaugošajām humānajām vajadzībām, jo gan publiskajā, gan privātajā sektorā ir kopīgas vērtības un prioritātes, pielāgojot uzņēmējdarbības mērķus un ES attīstības mērķus un ievērojot starptautiskos standartus attiecībā uz attīstības efektivitāti; norāda, ka naudas līdzekļu palīdzība, ja tā pienācīgi atbilst palīdzības efektivitātes principiem, ir efektīvs piemērs humānās palīdzības inovācijai;

47. atzinīgi vērtē Padomes secinājumus par kopējiem principiem attiecībā uz daudzfunkcionālu naudas līdzekļu palīdzību, reaģējot uz humanitārajām vajadzībām; atzīst, ka, lai gan tikai neliela daļa no humānās palīdzības pašlaik tiek sniegta naudas veidā, tomēr naudas līdzekļu palīdzībai ir nozīmīgs potenciāls, jo tā ir inovatīva, cienīga, droša, dzimumlīdztiesīga, elastīga un rentabla metode, kā nodrošināt visneaizsargātāko iedzīvotāju pamatvajadzības ārkārtas situācijā; aicina ES un tās dalībvalstis veicināt kopējus principus un izmantot beznosacījumu palīdzību naudā, pamatojoties uz konteksta un atbildes analīzi un vienlaikus atbalstot uzraudzības mehānismu, gatavojoties WHS;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

48. aicina ES veicināt un atbalstīt globālās humānās palīdzības inovācijas aliansi, lai pasaules mērogā izstrādātu kopēju ētisku pieeju saskaņā ar humanitārajiem principiem un ANO principiem attiecībā uz inovāciju un tehnoloģiju attīstību, lai garantētu, ka visas investīcijas humānās palīdzības inovācijās ir izveidotas ar mērķi nodrošināt skartajiem iedzīvotājiem labāku rezultātu; prasa izveidot humanitāro inovāciju fondu reģionālā un valsts līmenī;
49. atzīst, ka inovācijai var būt liela nozīme, reaģējot uz jaunām problēmām un uzlabojot pastāvošās programmas, integrējot jaunākās pārmaiņas citās nozarēs, lai izplānotu, pastiprinātu un izstrādātu modeļus, kas ļaut būtiski uzlabot humanitāro problēmu pārvarēšanu;
50. uzsver jauno tehnoloģiju un inovatīvu digitālo rīku lomu, lai organizētu un sniegtu humāno palīdzību, jo īpaši attiecībā uz atbalsta sniegšanu un uzraudzību, katastrofu novērošanu, informācijas apmaiņu, koordināciju starp līdzekļu devējiem un attiecību veicināšanu starp humānās palīdzības aģentūrām un vietējam pašvaldībām, jo īpaši attālos rajonos un katastrofu zonās; uzsver, ka Āfrikā un jo īpaši Subsahāras Āfrikā pašlaik notiek mobilā digitālā revolūcija ar mobilo sakaru abonementu skaita (un mobilā interneta izmantošanas) ievērojamu pieaugumu, kas padara šādus rīkus un pakalpojumus par ļoti svarīgiem, lai izveidotu agrīnās brīdināšanas sistēmas un nodrošinātu ātru informācijas apmaiņu par veselības jautājumiem, bīstamām zonām un palīdzības kontaktpunktiem;
51. aicina Komisiju un dalībvalstis, vienlaikus ievērojot humānās palīdzības principus un ētikas standartus, atbalstīt uzņēmumu, jo īpaši MVU, iesaistīšanu, izstrādājot uzņēmumu rīcības ceļvedi un veicinot vietējās un reģionālās partnerības platformas strukturētai, koordinētai un ilgtspējīgai uzņēmumu līdzdalībai ārkārtas situācijās; mudina dalībvalstis labāk integrēt uzņēmumus savos attiecīgajos valsts ārkārtas situāciju reaģēšanas plānos un reaģēšanas mehānismos;
52. aicina ES cita starpā izpētīt un sekmēt partnerības ar jaunizveidotiem uzņēmumiem un ar apdrošināšanas un tehnoloģiju uzņēmumiem, lai izstrādātu instrumentus sagatavotības veicināšanai un izmantošanai ārkārtas situācijās; uzsver nepieciešamību atbalstīt un turpmāk pilnveidot globālo kartēšanu, ko ANO Humānās palīdzības koordinācijas birojs (OCHA) veic attiecībā uz pieejamajiem privātā sektora līdzekļiem un spējām veicināt tehnisko sadarbību katastrofu seku likvidācijas pasākumos;
53. aicina ES un tās partnerus humānās palīdzības jomā kontekstā ar WHS atbalstīt jauniešu labāku iesaisti humānās palīdzības sagatavošanas un atjaunošanas procesos un veicināt brīvprātīgā darba shēmas;
54. uzsver, ka ES palīdzības brīvprātīgo shēmai var būt svarīga loma gaidāmās WHS lēmumu praktiskā īstenošanā un saistībā ar pārskatīto Eiropas konsensu par humāno palīdzību; uzsver, ka brīvprātīgo pieredzei līdzās citu humānās palīdzības aktīvistu pieredzei var būt būtiska nozīme, nosakot labāko praksi un īstenošanas līdzekļus;
55. aicina ES un tās dalībvalstis WHS ietvaros veicināt humānās palīdzības atbalstīšanas svarīgo lomu, kas var būt efektīvs līdzeklis, ar ko stiprināt aizsardzību un inovāciju;
56. uzsver, ka Stambulā pieņemtās saistības ir jāīsteno ES un dalībvalstu līmenī; tāpēc aicina ES un dalībvalstis kopā ar citiem humānās palīdzības sniedzējiem izstrādāt programmu Stambulas samita rezultātu īstenošanai; uzsver nepieciešamību nodrošināt prognozējamu un laicīgu humānās palīdzības finansējumu no ES budžeta, nodrošinot, ka ES humānās palīdzības saistību apropriācijas ir sistemātiski pilnībā finansētas, izmantojot tādu pašu summu maksājumu apropriācijas;
57. prasa izveidot jaunu, saskaņotu un stabilu rīcības plānu saistībā ar Eiropas konsensu par humāno palīdzību, garantējot objektīvu un efektīvu Eiropas humāno palīdzību, kas pielāgota vietējam kontekstam, bet vienlaikus ir vērsta uz konkrētiem vecumiem un dzimumiem bez diskriminācijas un proporcionāli vajadzībām;

o

o o

58. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/ Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos un Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretāram.